

som om jeg, ved hvad jeg udtalte før, skulde have udtalt et Forlangende eller et Ønske fra min Side om at komme til at forhandle med et Udvvalg mellem 2den og 3die Behandling af dette Lovforslag.

Formanden: Jeg veed ikke, om det ærede Medlem, der har stillet dette Forslag om en Henviisning af Lovforslaget til Lønningsudvalget, nu efter de faldne Udtalelser vil fastholde sit Forslag? Saafrømt det ærede Medlem vil fastholde sit Forslag, dreie Forhandlingerne sig udelukkende herom. Hvis derimod det ærede Medlem vil frasælde sit Forslag, hvad jeg antager, begynde vi igjen paa Forhandlingen om Realiteten af det foreliggende Ændringsforslag.

Fesjen: Jeg vil blot bemærke, at efter den høitærede Finansministers Ytringer finder jeg ingen Anledning til at fastholde mit Forslag.

Formanden: Forslaget er altsaa frasalbet, og vi gaa videre i Forhandlingen af Sagens almindelige Realitet.

Andræ: Efter den ærede Finansministers Udtalelser vil Sagen jo nu komme ind i et andet Spor. Der vil nemlig finde en Forhandling Sted mellem den ærede Finansminister og de ærede Medlemmer, som maatte ønske at forandre i mere eller mindre væsentligt Omfang de Bestemmelser, som ifjor bleve vedtagne paa Finansloven. At der i disse Bestemmelser indeholdes mange Urimeligheder, er Noget, som ganske sikkert fra første Næblik var mig fuldstændig bevidst. De samme Urimeligheder, som findes i Ændringsforslaget, indeholdtes i Finansloven for ifjor med Undtagelse af en eneste, nemlig at der nu er kommen en Kollision tilveie mellem Lødbemædsmændenes Lønningslov og Forslaget. Forsaavidt Forandringen skulde gaa ud paa at fjerne den, som jeg anerkjender, nye Urimelighed, kunde jeg vel sige, at det, især naar Forslaget derom kom fra den ærede Finansminister, ikke vilde forandre Standpunktet, men forsaavidt Forandringen skulde gaa ud paa at rette i det Hele i Forslaget og søge at faae de i og for sig mest rimelige Forandringer opstillede med Hensyn til Korpersonalet, corps de ballet, Telegrafbude o. s. v., kan jeg for mit Vedkommende aldeles ikke tage Del deri. Derfor kan denne Sag jo meget godt blive Thingets, men jeg vil blot for mit personlige Vedkommende erklære, at saa er det Standpunkt, som jeg troede burde indtages, væsentlig forandret. Forøvrigt er der

jo under de nuværende Forhold ikke synderlig Anledning til at gaa ind paa en nærmere Drøftelse af Sagen. Jeg skal kun en passant sige, at det var en Misforstaaelse af det ærede Medlem paa den anden Side af Salen (N. Rasmussen), naar han troede, at jeg, ved den foregaaende Forhandling har udtalt, at Folk, der havde mindre end 2,500 Kr., i Regelen vare ugifte og ikke havde Familie at forsørge, og at det væsentlig var dem, som havde over 2,500 Kr., som sade med Børn og havde Ærang til at faae dette Tillæg. Noget saa Urimeligt har jeg naturligvis aldrig sagt. Der staar udtryffeligt — jeg har set det efter i mit Foredrag — at det er Embedsmænd. Jeg maa nemlig bede bemærket, at der er en stor Forskjel mellem Embedsmænd og Bestillingsmænd. Embedsmænd ere i Regelen temmelig unge, naar de ikke have en høiere Gage end 2,000 Kr., det gjælder i alt Fald Fuldmægtige i Ministerierne o. s. v., og det er dog just ikke den almindelige Regel, at man under vore Forhold i den Alder stifter Familie, men Kontorchefer, Kapitainer og alle slige Embedsmænd, der tro at kunne stifte Familie, have mere, og de have vistnok ogsaa mere Ærang. Jeg maa ogsaa ligesom min ærede Sidemand (Fallefen) udtale min Forbauselse over den beynnderlige Stilling, som bestandig en vis Del af Repræsentationen — jeg vilde gjerne give den en nærmere Betegnelse, som ikke paa nogen Maade skulde indeholde Noget uvenligt, lad mig kalde den den mere demokratiske Del, det tror jeg, er saa godt et Ord, at Ingen kan tage det ilde op — jeg vil altsaa sige, som den mere demokratiske Del af Repræsentationen har indtaget i dette Spørgsmaal igjen en lang Række af Aar. Det er mig forbausende, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det er en stor Forblændelse fra den Side, at den ikke ser Sagen ganske anderledes. Demokratiet har opnaaet sin Magtstilling her i Landet ved Hjælp af en dygtig, oplyst og frifindt Embedsstand, og vil Demokratiet faae de rette Frugter af sin Magtstilling, skal det søge at staa paa en god Fod med denne Embedsstand.

Finansministeren: Det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (N. Rasmussen) gjentog idag den Paastand, som har lydt jevnlig under Forhandlingerne om Dyrtidstillaget ifjor, at man ved Aar efter Aar at vedtage det samme Tillæg til Embedsmændene kommer til at foregribe Afgjørelsen af de endelige Lønnings Fastsettelse. Jeg har allerede tidligt modtaget denne Betragtning og udtalt, at jeg, naar det skulde falde i min Lod at forelægge Forslag om Fastsettelsen af disse endelige Lønningslove, da ikke vilde tage noget særligt Hensyn til de Dyrtidstillæg, som i